

6. Jeżeli podejmujący działanie organ nadzorczy (tutaj: w Niemczech) może dokonać samodzielnej weryfikacji: czy art. 28 ust. 6 zdanie drugie dyrektywy 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że organ ten może wykonywać powierzone mu zgodnie z art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE skuteczne uprawnienia interwencyjne wobec mającej siedzibę na jego terytorium osoby lub jednostki w związku ze współodpowiedzialnością mającej siedzibę w innym państwie członkowskim osoby trzeciej za naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych wyłącznie wtedy, jeżeli wcześniej organ nadzorczy tego innego państwa członkowskiego (tutaj: Irlandii) zwrócił się z żądaniem wykonania jego uprawnień?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Tanji Reiter

(Sprawa C-213/16)

(2016/C 260/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Tanja Reiter

Druga strona postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE ⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego względem niego wyroku nakazowego, nawet jeżeli w następstwie tego oskarżony nie ma możliwości wykorzystania w całości terminu na wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego, ale nie ma on także adresu, pod który można mu doręczyć wyrok nakazowy w sposób możliwy do udowodnienia, a imienne wskazanie pełnomocnika do doręczeń umożliwia mu informowanie na bieżąco pełnomocnika do doręczeń, pod jaki adres może być wysłany wyrok nakazowy za pisemnym potwierdzeniem odbioru
- 2) Czy art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego względem niego wyroku nakazowego, a bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się już z chwilą doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń, jeżeli oskarżony w przypadku tak obliczonego uchybienia terminu może wnosić o przywrócenie terminu, a za uzasadnienie wystarczy to, że wyrok nakazowy został mu przekazany, i po przekazaniu wniósł on w terminie sprzeciw, czyli jeżeli może on później skorzystać z nieskróconego terminu do wniesienia sprzeciwu dzięki przywróceniu terminu, nawet jeżeli ustawa przewiduje zasadę wykonalności wyroku nakazowego z upływem terminu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. L 142, s.1.